

*Історія
пам'ятає
день*

100
доказів...

Історія пам'ятає... Чи пам'ятаємо ми нашого Творця? Він залишив нам пам'ятник, що постійно нагадує про Нього. Чи існує цей пам'ятник до сьогоднішнього дня, чи, може, час зруйнував його, як і багато іншого?.. До того ж, біблійні пророцтва сповіщають про те, що буде зроблена спроба знищити цей пам'ятник. Ця книга надає докази, що встановлений Богом пам'ятник все ще існує.

Чи бажаєте Ви, дорогий читачу, дізнатися про нього?

МАЙЖЕ ЗАБУТИЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

Більшість країн має свої національні свята на честь важливих подій їхньої історії, які, подібно до днів народження, відзначаються одного і того ж дня щороку. Свято не повинно переноситися на іншу дату, точно так само як і ювілей – на інше число, замість тієї дати, коли людина народилася.

Дорогий читачу!

Чи знали Ви про те, що коли був створений наш світ, то особливий день був відділений як пам'ятник його створення? Кожен, хто знайомий з біблійною історією творіння нашої землі, пам'ятає, що людина, вінець творіння, була створена шостого дня: *«І були скінчені небо й земля, і все воїнство їхнє. І скінчив Бог дня сьомого працю Свою, яку Він чинив. І Він відпочив у дні сьомім від усієї праці Своєї, яку був чинив»* (Буття 2:1, 2). Звичайно ж, це не був відпочинок у звичному сенсі цього слова через фізичну втому або значне розумове напруження, оскільки далі написано: *«І поблагословив Бог день сьомий, і його освятив, бо в нім відпочив Він від усієї праці Своєї, яку, чинячи, Бог був створив»* (Буття 2:3). Слово «освятив» означає, що цей день повинен був стати відокремленим для священного використання як вічний пам'ятник творіння цього світу. Якби суботи завжди дотримувалися так, як її слід було дотримуватися, то в нашому світі сьогодні не було б ні невіруючих, ані еволюціоністів, не було б місця для сумнівів у Бозі як нашому Творцеві та в Біблії як нашому путівнику від смерті до життя.

Хоча в цьому світі й відбулися значні зміни відтоді, як дні тижня були встановлені Творцем, однак протягом близько 6000 років тижневий цикл завжди залишався незмінним. Сьогодні більша частина людства забула про те, що необхідно віддавати честь Богу, шануючи суботній день, однак з часу тієї першої суботи завжди залишалися вірні люди, які пам'ятали *«день суботній, щоб святити його»* (Вихід 20:8). Деякі заявляють, що в період темного середньовіччя історії цієї землі ми втратили хід часу, і тому ніхто не може з точністю ска-

зати, який день є первісною суботою. З цим твердженням не можна погодитися через незаперечні факти. Якщо ми припустимо, що людина могла втратити тижневий цикл до того як Закон був даний на горі Синай, то Бог зробив би необхідні зміни прямо там. З того часу, як Ізраїль став народом, і до часів Христа субота ретельно дотримувалася народом і підтримувалася пророками. Найвірнішим доказом цього є той факт, що Христос визнавав суботою саме той день, якого дотримувалися юдеї. Сумнівно, що добре проінформована людина буде стверджувати, нібито субота була забута з часів Першого приходу Христа. І всесвітня, і церковна історія свідчать, що сьомий день тижня святкувався як священний чималою частиною християнської церкви протягом багатьох століть. Одна людина могла б збитися в обліку тижневого циклу, але немислимо, щоб мільйони юдеїв, широко розсіяних серед інших народів, втратили день свого національного відпочинку.

А Ви, шановний читачу, чи замислювалися коли-небудь серйозно над питанням суботи? Чи впевнені Ви у тому, що дотримуетесь істинного дня відпочинку, встановленого Богом? Чи, можливо, Ви вважаєте, що немає значення, якого дня дотримуватися, головне дотримуватися якогось певного дня? Біблія – це єдиний незмінний посібник, і якщо Ви бажаєте пізнати істину щодо цього питання, то повинні досліджувати Писання з щирим бажанням пізнати Божу волю і з готовністю коритися їй. Далі ми представляємо деякі факти щодо суботи та неділі. Перегляньте їх уважно! Візьміть свої Біблії та досліджуйте зазначені тексти Писання.

Двадцять причин для вшанування суботи

1. Після творіння неба і землі за шість днів Господь спочив сьомого дня, благословив і освятив його (*див. Буття 2:1-3*).

2. Сьомий день був названий «суботою», що в перекладі означає «спокій» (*див. Вихід 31:16, 17*).

3. День спокою Господнього, субота, також названа «*днем Господнім*» (*порівняй Об'явлення 1:10 з Ісаї 58:13 і Від Марка 2:28*). Біблія ніколи не називає сьомий день «суботою юдеїв», але називає його «суботою Господа» (*Вихід 20:10, переклад з англ.*).

4. Субота була встановлена на самому початку, за 2300 років до появи юдеїв.

5. Знаючи той факт, що субота була встановлена ще до появи юдеїв, можна легше зрозуміти слова Христа: «Субота була створена для людини» (*Від Марка 2:27, переклад з англ.*). Тому жодна людина – ані юдей, ані язичник – не має права або авторитету відкидати день спокою, який Бог встановив для неї, і вибрати інший день. Ми всі повинні використовувати суботу для тієї мети, для якої вона була створена, а саме: для того, щоб людина відпочивала, щоб усі люди відпочивали.

6. Установлення суботи для спокою людини (*див. Вихід 20:8-10*) не залежало від обставин, як це було з церемоніальними обрядами та особливими щорічними святими днями Ізраїлю, з наступних причин:

а) субота – це знак творіння для всіх людей, повсякчас і повсюди. Оскільки субота була встановлена до того, як гріх увійшов у світ, то вона неодмінно була частиною початкового Плану Божого (*див. Буття 2:2, 3*). Метою Плану спасіння була не зміна первісної роботи Божої, а відновлення того, що було змінено сатаною, і повернення людини в її «*едемський стан*» (*див. Від Луки 19:10; Від Матвія 19:8; 1 Івана 3:8; Дії 3:21*);

б) оскільки субота існувала ще до того, як гріх увійшов у цей світ, то вона не має церемоніального значення, отже, вона не могла бути пририта до хреста разом із законом символічного викуплення, даного після гріха і через гріх. Багато хто неправильно тлумачать слова Павла в *Посланні до колосян 2:16, 17*, уявляючи, що субота четвертої заповіді Декалогу повинна класифікуватися в категорії щорічних «субот», пов'язаних із обрядовим служінням Ізраїлю. Однак ретельне дослідження текстів *Левит 23:7, 8, 21, 24, 27-32, 35 і 36* робить очевидним той факт, що ці «суботи» можна дійсно розглядати як «тінь майбутнього». Це прямо протилежно щотижневій суботі Декалогу, яка була встановлена як пам'ятник творіння, знак Божої творчої та викупної роботи. Вона скоріше вказує на минуле, ніж на майбутнє. Включати щотижневу суботу в число цих церемоніальних «субот» – означає впасти в абсурд класифікувати роботу творін-

ня, як щось, що мало здійснитися в майбутньому в той час, коли на Синаї був даний Закон.

7. Господь Своїм перстом написав цю заповідь на кам'яних таблицях (див. *Вихід 31:18*). Цим Господом був Христос (див. *Дії 7:38; Малахії 3:1; 1 до коринтян 10:4, 9; До євреїв 11:26; Від Івана 1:1-3*). Коли Він жив на землі, то показав, що Його Слова, котрі містяться в моральному Законі, не можуть бути скасовані (див. *Від Матвія 15:3-6; Від Марка 7:7-13*).

8. Метою земної святині з усім її вмістом, включаючи ковчег з кам'яними таблицями, було: «служити образіві й тіні небесного», як і сказав Бог до Мойсея, коли той збирався почати будівництво скинії: «Дивись бо, сказав, зроби все за зразком, що тобі на горі був показаний!» (Діа *євреїв 8:5*). Отже, на небі знаходиться оригінал святині, а земна святиня була всього лише його копією. Небесна святиня названа «правдивою скинією» (*вірш 2*); земна святиня, споруджена Мойсеєм і звана «рукотворною святинєю», насправді була тільки «на взір правдивої» (Діа *євреїв 9:24*). Все, що існувало і все ще існує в правдивій скинії на небі, повинно було мати відображення в скинії, побудованій юдеями. Ковчег в обох святинях був зроблений для того, щоб у ньому зберігалися скрижалі заповіту (див. *Повторення Закону 10:4, 5; 1 Царів 8:9*). Івану Богослову в видінні був показаний небесний храм (див. *Об'явлення 11:19*), де він побачив «ковчег заповіту». Це найбільш важливо для нас, так як ковчег, безсумнівно, містить «Його заповіт... Десятислів'я» (див. *Повторення Закону 4:13*). Десять Заповідей, отже, знаходяться на небі, а серед них і субота четвертої заповіді.

9. Христос дотримувався суботи, сьомого дня, протягом усього Свого життя на землі (див. *Від Луки 4:16; Від Матвія 5:17-20; Від Івана 15:10*). Якщо б Він порушив її в найдрібнішій деталі, то був би винен у гріху, тому що «гріх є порушення закону» (1 Івана 3:4, переклад з англ.). Проте Він у будь-який час міг запитати: «Хто з вас може Мені докорити за гріх?» (Від Івана 8:46). Христос так добре дотримувався суботи, що юдеї, які постійно стежили за Ним, не могли знайти жодної помилки, у якій вони могли б звинуватити Його перед синедріоном (див. *Від Луки 6:7*). Єдиного доказу порушення суботи

було б достатньо, щоб засудити Його на смерть. Але ні, навіть того дня, коли Він був засуджений перед Пилатом, вони не могли звинуватити Його в порушенні суботи (див. *Від Івана 18:29; Від Матвія 26:59-66*). Немає жодного вірша в Писанні, який можна було б використувати, щоб довести, що Христос або словом, або прикладом звільнив нас від дотримання суботи.

10. Ісус Сам сказав, що Він – «*Господь суботи*» (*Від Марка 2:28*). Можна сказати, що Він в особливому значенні визначає її як Свою власність. Як же тоді Він засмучується, коли Його земні діти оскверняють і неправильно використовують цей день! Що б Ви відчували, дорогий читачу, якщо б хтось у Вашу відсутність увірвався до Вашого дому, розбив двері й вікна, поламав меблі та розкидав усе Ваше майно? Такий злочин проти Вас і Вашої власності далеко не є настільки ж серйозним, як спалювання і неправильне використання власності Господа.

11. Те, що субота періоду юдейського народу повинна була дотримуватися у всій своїй святості в період християнства, було підтверджено Христом в Його настановах, даних учням щодо зруйнування Єрусалима, яке мало відбутися через сорок років після Його розп'яття. «*Моліться ж, щоб ваша втеча не сталась зимою, ані в суботу*» (*Від Матвія 24:20*).

12. Перехід від старого заповіту до нового не анулює суботи. Якщо ми порівняємо умови першого заповіту з умовами другого (див. *До євреїв 9:19; Вихід 24:7, 8; Єзекіїля 36:25-27; Єремії 31:33, 34; До євреїв 8:10*), то зауважимо, що однією з головних цілей в обох заповідях було привести людину до покори Закону Божому. Єдина відмінність між заповідями – це спосіб, яким виявляється покора. Недоліком того заповіту, що називався «першим заповітом», було те, що покора залежала від обіцянки людей: «*Усе, що говорив Господь, зробимо й послухаємо*» (*Вихід 24:7*). Проте другий заповіт не залежить від благих намірів людини, але покладається на сильне Боже «Я зроблю» (див. *Єзекіїля 36:27*). У першому заповіті Закон був написаний на кам'яних скрижалях, але народ, покладаючись на свою самовпевненість, не міг дотримуватися його, тому він був для них законом осуду. У другому заповіті, однак, той же Закон був «*написа-*

ний не чорнилом, але Духом Бога Живого, не на таблицях камінних, але на тілесних таблицях серця» (2 до коринтян 3:3).

«Оце Заповіт, що його Я складу по тих днях із домою Ізраїлевим, говорить Господь: Покладу Я Закони Свої в їхні думки, і на їхніх серцях напишу їх, і буду їм Богом, вони ж будуть народом Моїм!» (Єремії 31:33; До євреїв 8:10). Умови цього нового заповіту кращі, тому що за допомогою сили благодаті ми стаємо здатними абсолютно коритися Законові Божому.

Закон залишається незмінним, і субота четвертої заповіді залишається його невід'ємною частиною.

13. Моральний Закон Божий, який включає і суботу, залишається в силі протягом усього періоду християнства. Можна навести більше 300 віршів з Нового Завіту на доказ цього. Вони розподіляються наступним чином:

а) близько 50 віршів прямо говорять нам про те, що Закон незмінний;

б) інші 150 віршів говорять нам про існування гріха. Якщо ми визнаємо існування гріха, тоді у нас немає альтернативи і нам необхідно визнати претензії Закону, оскільки Писання чітко говорять, що «сила гріха то закон» (1 до коринтян 15:56). Сила (або зло) гріха злочинства, наприклад, – це незаперечний факт, бо Закон говорить: «Не кради» (Вихід 20:15). Якщо ця заповідь скасована, то крадіжка вже не є гріхом. Якщо Закон зараз відмінено, то гріх не має сили, бо «без закону гріх мертвий» (До римлян 7:8). Тому кожен текст у Новому Завіті, який підтверджує існування гріха, доводить, що Закон Божий все ще залишається в силі;

в) у Новому Завіті є більше 100 віршів, які говорять нам про могутню силу благодаті, без якої не може бути спасіння. Однак благодать необхідна тільки там, де є гріх, а гріх може з'явитися тільки через порушення Закону. «Закон же прийшов, щоб збільшився переступ. А де збільшився гріх, там зарясніла благодать» (До римлян 5:20). Якщо Закон був скасований, як деякі стверджують, тоді більше не може бути і гріха (див. До римлян 4:15, 7, 8); значить, немає необхідності і в благодаті. Кожен текст, що говорить про існування благодаті, також підтверджує дієвість Закону Божого.

14. При новому заповіті, який був затверджений смертю Ісуса (*див. До євреїв 9:16-18*), учні Христа дотримували суботу (*див. Від Луки 23:56*). Це один із доказів того, що цей звичай зовсім не був скасований, але, навпаки, його й далі дотримувалися в новозавітну еру. Після затвердження нового заповіту смертю заповідача, ця зміна не могла бути зроблена, тому що, коли заповіт затверджено, ніхто не має права додавати до нього що-небудь або віднімати від нього (*див. До галатів 3:15*).

15. Апостол Павло мав звичай проповідувати в суботній день (*див. Дії 17:2, 3*). У книзі *Дії Апостолів* ми знаходимо 84 випадки, в яких Павло проповідував у суботу не тільки юдеям в їхніх синагогах, а й язичникам в молитовних будинках і на природі (*див. Дії 13:14, 42, 44; 16:13; 17:2; 18:4, 11*).

16. Після вознесіння Христа християнські юдеї регулярно зустрічалися в храмі (*див. Від Луки 24:53; Дії 2:46*), і навернені з язичників також відвідували синагоги (*див. Дії 15:19-21*). На початку учні шанували звичаї та церемоніальні закони Мойсея так само, як і юдеї. Вони продовжували практикувати обрізання, мали упередження щодо тих, які не були обрізані (*див. Дії 11:2*), і вважали язичників нечистими (*див. Дії 10:15, 28*). Коли було вирішено, що язичникам необов'язково обрізатися за законом Мойсея, то виникла велика дискусія з цього питання (*див. Дії 15:1-11*). Апостол Павло багато говорив щодо суперечливого питання обрізання та щодо інших церемоніальних обрядів юдеїв, проте ми не знаходимо питання або обговорення з приводу суботи, оскільки як юдеї, так і християни вважали його святим Божим днем. Насправді і Ананія не мав би доброго свідoctва від усіх юдеїв, якби він суворо не дотримувався суботи (*див. Дії 22:12*).

17. У період християнства залишаються ті ж основні мотиви дотримання суботи, які існували, коли вона вперше була дана людині при творінні світу:

а) субота – знак між Богом та Його народом у тому, що Він є Творцем неба і землі (*див. Буття 2:2, 3; Вихід 20:11; 31:17*).

б) субота – знамено освячення. Субота була відділена для святого використання і таким чином вказує на Боже покликання зі світу

(представленого в символі духовного Єгипту) народу, який повністю присвятив себе Йому на служіння (див. *Повторення Закону 5:15; Єзекіїля 20:12, 20; 1 Петра 2:9*).

Апостол Павло у *Посланні до євреїв* (див. 4:1-8) говорить про Божий спокій у день сьомий як про обітницю вічного спокою, коли всі діти Божі увійдуть до Царства, приготованого від створення світу. Тільки той, хто істинно вшановує суботу, може увійти до того духовного спокою, який пропонує Христос і який є передчуттям нашого спокою на небі (див. *До євреїв 4:9, 10*).

18. З історичних записів ми знаємо, що субота поступово була змінена на неділю протягом третього і четвертого сторіч християнської ери.

19. Згідно з пророцтвом (див. *Малахії 4:5, 6*), перш ніж Христос повинен був з'явитися як Месія, хтось, представлений Іллею, повинен був підготувати Йому шлях. Це частково виконав Іван Хреститель, який прийшов «в духу й силі Іллі» (див. *Матвія 11:11-14*) і місією якого було «відновити все». Пророк Ісаїя зображує місію Христа і Його послідовників як прагнення забудувати руїни відвічні, відбудувати спустошення давні і відновити міста поруйновані (див. *Ісаї 61:1-4*).

Перед Другим приходом Христа пророцтво *Малахії* (4:5, 6) має повністю виконатися через тих, які проголошують останню звістку застереження світу, що гине. З цією роботою духовного відновлення і реформації пов'язаний певний заклик до реформи суботи. Вони будуть «звати суботу приємністю, днем Господнім святим та шанованим» (див. *Ісаї 58:12-14*). У наші дні язичники також покликані святкувати суботу (див. *Ісаї 56:1-7*).

20. На новій землі субота буде шануватися як пам'ятний день Всемогутнього. «Щосуботи за часу її кожне тіло приходитиме, щоб вклонятися перед обличчям Моїм, говорить Господь» (див. *Ісаї 66:22, 23*).

Протягом якого часу гідне спогадів те, що Бог створив нас, що Він є нашим Творцем і ми – Його творіння? – Очевидно, поки ми існуємо, до вічності. Але після того як викуплення завершиться, після того як гріх і весь ланцюг нещастя стане просто спогадом минулого,

після того як творча сила Творця «оновить усе», Божа сила в творінні і Його любов у викупленні буде з вдячністю шануватися всіма вірними істотами Його Всесвіту.

Завдяки представленим доказам ми бачимо, що Божа воля щодо Його святого дня записана не тільки в одній або двох книгах Біблії, ні, вона записана у всій Біблії. Подібно до золотого ланцюга, істина про суботу проходить від *Буття* до *Об'явлення*, від втраченого раю до раю, знову знайденого.

Усе, що необхідно для того, щоб надати значимості цьому дню, – що розраховане на те, щоб спонукати людей до дотримання суботи, – представлено на користь сьомого дня. Але нічого подібного не дано на користь неділі, першого дня тижня: ніякої святості, ніякої заповіді, ніякого покарання, ніякого благословення.

Чи будемо ми коритися Слову Божому, чи ж будемо дотримуватися традицій людських? Будемо ми йти за Христом чи за антихристом? Будемо ми дотримуватися суботи Господньої чи неділі, встановленої людиною гріха?

Чи будемо ми коритися тому Закону Божому, який написав Сам Законодавець, і дотримуватися біблійної суботи? Або ж будемо коритися закону, зміненому папством, і дотримуватися римсько-католицької неділі? *«І він буде говорити слова проти Всевишнього, і пригнобить святих Всевишнього, і буде думати позмінювати свята та права, і вони віддані будуть у його руку аж до одного часу, і часів і половини часу» (Даниїла 7:25).* Спаситель говорить: *«Та однак надаремне шанують Мене, бо навчають наук людських заповідей» (Від Матвія 15:9).* *«Блаженні, хто випере шати свої, щоб мати право на дерево життя, і увійти брамами в місто!» (Об'явлення 22:14).*

2

100 СВІДОЦТВ З ПИТАННЯ ЩОДО СУБОТИ

Навіщо дотримувати суботній день?

Яка мета суботи?

Коли вона була заснована, хто її встановив і для кого?

Який день є істинною суботою?

Багато хто дотримуються першого дня тижня, тобто неділі. Яку біблійну підставу вони мають для цього?

Деякі дотримуються сьомого дня, тобто суботи. Які вірші з Писання служать підставою для цього?

Нижче наведені свідчення щодо цих двох днів, чітко представлені в Слові Божому.

60 біблійних свідчень щодо сьомого дня, тобто суботи

1. Після Своєї роботи протягом шести днів при створенні цієї землі великий Бог відпочив у сьомий день. *Буття 2:1-3.*

2. Вищевказаний факт відзначив цей день як Божий день спокою, або суботній день, бо субота означає день спокою (відпочинку). Наприклад, день, коли людина народжується, стає днем її народження. Аналогічно, коли Бог відпочив сьомого дня, цей день став Його спокоєм, або суботнім днем.

3. Сьомий день, таким чином, повинен завжди залишатися Божим суботнім днем. Чи маєте ви право перемістити свій день народження з дня, в який ви народилися, на день, в який не народилися? – Ні. Точно так само ви не можете змінити Божий день спокою на день, в який Він не спочивав. Тому сьомий день все ще є Божим суботнім днем.

4. Творець благословив сьомий день. *Буття 2:3.*

5. Бог освятив сьомий день. *Вихід 20:11.*

6. Бог встановив суботній день ще в саду Едемському. *Буття 2:1-3.*

7. Субота була заснована до гріхопадіння, тому вона не є прообразом, бо прообрази не засновувалися до гріхопадіння.

8. Ісус каже, що субота була створена для людини (*див. Від Марка 2:27*), тобто для всіх людей, бо якщо застосовано слово «людина», то це означає, що субота і для язичника, і для юдея.

9. Це пам'ятник творіння. *Вихід 20:11; 31:17*. Кожен раз, коли ми відпочиваємо в сьомий день, як це зробив Бог при творінні, то згадуємо цю велику подію.

10. Субота була дана Адаму, голові людського роду. *Від Марка 2:27; Буття 2:1-3*.

11. Через Адама, нашого представника, субота дана всім народам. *Дії 17:26*.

12. Це не є юдейське встановлення, тому що субота була встановлена за 2 300 років до появи першого єврея.

13. Біблія ніколи не називає суботу юдейською, але завжди каже: «суботи Господа Бога твого». Люди повинні бути обережними, щоб не таврувати Божий святий день спокою.

14. Протягом усього патріархального періоду на тижневий цикл, а тому й на суботу вказують очевидні посилання. *Буття 2:1-3; 8:10, 12; 29:27, 28 і т. д.*

15. Субота була частиною Божого Закону ще до Синая. *Вихід 16:4, 27-29*.

16. Бог помістив її в серце Свого морального Закону. *Вихід 20:1-17*. Він не помістив би її там, якби вона не була рівноцінна іншим дев'яти заповідям, які всі вважають незмінними.

17. Субота сьомого дня була проголошена голосом Живого Бога. *Повторення Закону 4:12, 13*.

18. Потім Він написав цю заповідь Своїм Власним перстом. *Вихід 31:18*.

19. Бог накреслив її на міцному камені, вказуючи тим самим на незмінну природу Закону. *Повторення Закону 10:1-5*.

20. Закон свято зберігався в ковчезі у Святому Святих. *Повторення Закону 10:1-5*.

21. Бог заборонив працювати в суботу навіть у найбільш нагальні часи (сівба та жнива). *Вихід 34:21.*

22. Бог знищив багатьох ізраїльтян у пустелі, бо вони осквернили суботу. *Єзекіїля 20:12, 13.*

23. Субота – знамено Істинного Бога, завдяки якому ми повинні відрізнити Його від неправдивих богів. *Єзекіїля 20:20.*

24. Бог пообіцяв, що Єрусалим буде стояти вічно, якщо юдеї будуть дотримуватися суботи. *Єремії 17:24, 25.*

25. Бог допустив, щоб Його народ потрапив у вавилонське рабство за те, що порушував суботу. *Неемії 13:18.*

26. Бог зруйнував Єрусалим за порушення суботи. *Єремії 17:27.*

27. Бог проголосив особливе благословення на всіх язичників, які дотримуються суботи. *Ісаї 56:6, 7.*

28. Пророцтво Ісаї (56 розділ) повністю стосується періоду християнства.

29. Бог пообіцяв благословити кожного, хто вшановує суботу. *Ісаї 56:2.*

30. Господь вимагає, щоб ми називали її «днем шанованим». *Ісаї 58:13.* Нехай будуть обережними ті, яким подобається називати її «стара юдейська субота», «тягар рабства» та ін.

31. Після того як свята субота зневажалася «багатьма поколіннями», вона повинна бути відновлена в останні дні. *Ісаї 58:12, 13.*

32. Усі святі пророки дотримувалися сьомого дня.

33. Сьомий день – це День Господній. Дивись *Об'явлення 1:10; Від Марка 2:28; Ісаї 58:13; Вихід 20:10.*

34. Усе Своє земне життя Син Божий дотримувався сьомого дня. *Від Луки 4:16; Від Івана 15:10.* Таким чином, Він наслідував приклад Свого Отця при творінні. Чи не будемо і ми в безпеці, якщо будемо наслідувати приклад і Отця, і Сина?

35. Ісус був Господом (Паном) суботи (*Від Марка 2:28*), щоб любити і захищати її, як і чоловік є паном дружини, щоб любити її й тішитися нею. *1 Петра 3:6.*

36. Христос виправдав суботу як милостиве встановлення, засноване для блага людини. *Від Марка 2:23-28.*

37. Замість скасування суботи Він ретельно навчав тому, як її треба дотримуватися. *Від Матвія 12:1-13.*

38. Ісус навчав Своїх учнів нічого не робити в суботу, крім добрих справ, які дозволені за Законом. *Від Матвія 12:12.*

39. Він наставляв Своїх апостолів пам'ятати про суботу в молитвах навіть після Його воскресіння. *Від Матвія 24:20.*

40. Богобоязливі жінки, які ходили з Ісусом, ретельно дотримувалися сьомого дня після Його смерті. *Від Луки 23:56.*

41. Через тридцять років після воскресіння Христа Святий Дух загадує день суботній як день спокою. *Дії 13:14.*

42. Павло, апостол язичників, називав цей день «суботою» в 45 році н. е. *Дії 13:27.* Хіба Павло не знав би про зміну? Чи повинні ми вірити сучасним учителям, які стверджують, що субота вже не є днем спокою після воскресіння Христа?

43. Лука, натхненний християнський історик, який писав в 62 році н. е., називає цей день «суботою». *Дії 13:44.*

44. Навернені з язичників називали цей день суботою. *Дії 13:42.*

45. Їх звичаєм було проводити молитовні служіння в цей день. *Дії 16:13.*

46. На великій християнській раді в 52 році н. е. у присутності апостолів і тисяч учнів Яків назвав цей день «суботнім днем». *Дії 15:21.*

47. Павло читав з Писання на богослужіннях у цей день. *Дії 17:1-3.*

48. Його звичаєм було проповідування в цей день. *Дії 17:2.*

49. Тільки в книзі *Дії* записано 84 випадки, коли він проводив богослужіння в цей день. (Дивись *Дії 13:14, 44; 16:13; 17:2; 18:4, 11.*)

50. Ніколи не виникало суперечок між християнами та юдеями щодо суботнього дня. Це є доказом того, що християни дотримувалися того ж дня, що й юдеї.

51. У всіх їхніх звинуваченнях проти Павла юдеї ніколи не звинувачували його в недотриманні суботи. Це говорить про те, що він суворо дотримувався її.

52. Сам Павло чітко сказав, що він дотримувався Закону. *«Я не провинився ні в чім ані проти Закону юдейського, ані проти храму, ані супроти кесаря» (Дії 25:8)*. Чи могло це бути правдою, якби він не дотримувався суботи?

53. Субота згадана в Новому Завіті 59 разів і завжди з повагою, з тією ж назвою, яка була дана їй в Старому Завіті – «субота».

54. У Новому Завіті жодного слова не сказано про те, що субота була скасована, змінена або ж про що-небудь подібне.

55. Бог ніколи не давав дозволу нікому з людей працювати в цей день. Читач, за яким правом Ви використовуєте сьомий день для звичайної праці?

56. Жоден християнин у Новому Завіті (ні до, ні після воскресіння Ісуса) ніколи не звершував звичайної праці в сьомий день. Знайдіть хоча б один випадок, і ми більше не будемо говорити про це. Чому сучасні християни повинні чинити не так, як біблійні християни?

57. У Біблії немає запису про те, що Бог зняв Своє благословення і освячення з сьомого дня.

58. Як субота дотримувалася в Едемі до падіння, так вона буде дотримуватися вічно на новій землі після відновлення. *Ісаї 66:22, 23*.

59. Субота сьомого дня була і є важливою частиною Закону Божого, оскільки вона вийшла з Господніх вуст і була написана Його Власним перстом на скрижалях на Синаї. Дивись *Вихід 20*. Коли Ісус почав Свою роботу, Він чітко заявив, що не прийшов порушити Закон: *«Не подумайте, ніби Я руйнувати Закон чи Пророків прийшов, Я не руйнувати прийшов, але виконати» (Від Матвія 5:17)*.

60. Ісус суворо засуджував фарисеїв у лицемірстві, оскільки вони робили вигляд, ніби люблять Бога, але в той же самий час скасували одну з десяти заповідей (п'яту) своїми традиціями. Дотримання неділі – це всього лише людська традиція.

40 біблійних свідчень щодо першого дня тижня

1. Найперше, що записано в Біблії, – це робота, здійснена в неділю, перший день тижня. *Буття 1:1-5*. Це було зроблено Самим Творцем. Якщо Бог створив наш світ у неділю, то невже буде гріхом, якщо ми будемо працювати цього дня?

2. Бог велить людям працювати в перший день тижня. *Вихід 20:8-11*. Невже неправильно коритися Богу?

3. Жоден із патріархів ніколи не дотримувався неділі.

4. Жоден зі святих пророків ніколи не дотримувався її.

5. Згідно з чітким Божим велінням, Його святий народ використовував перший день тижня як звичайний робочий день на протязі як мінімум 4 000 років.

6. Сам Бог називає його «днем праці». *Єзекіїля 46:1*.

7. Бог не відпочивав у цей день.

8. Він ніколи не благословляв його.

9. Христос не відпочивав у цей день.

10. Ісус був теслею (*Від Марка 6:3*) і займався Своїм ремеслом приблизно до 30-річного віку. Він дотримувався суботи і працював, як усі розуміють, шість днів на тиждень. Отже, Він важко і багато працював і в неділю.

11. Апостоли працювали в цей день в цей самий час.

12. Апостоли ніколи не відпочивали в цей день.

13. Христос ніколи не благословляв неділі.

14. Перший день тижня ніколи не благословлявся ніяким Божественним авторитетом.

15. Він ніколи не був освячений.

16. Ніколи ніякий біблійний закон не давався про дотримання його, отже, робота в цей день не є гріхом. «*Де ж немає Закону, немає й переступу*» (*До римлян 4:15*). *1 Івана 3:4*.

17. Новий Заповіт ніде не забороняє працювати цього дня.

18. Ніде в Біблії не йдеться про покарання за його порушення.

19. Ніякого благословення не обіцяно за його дотримання.
20. Не дано правил про те, як його дотримуватися. Хіба це було б так, якби Господь хотів, щоб ми його дотримувалися?
21. Він ніде не названий християнською суботою (днем спокою).
22. Він взагалі ніде в Біблії не названий днем спокою.
23. Він ніде не названий днем Господнім.
24. Він ніде не названий днем відпочинку.
25. Жодна свята назва не була дана йому. Чому ж тоді ми повинні називати його святим?
26. Він просто названий «першим днем тижня».
27. Ісус взагалі ніколи не згадував про нього; Біблія не говорить про те, що Він коли-небудь згадував про цей день.
28. Слово «неділя» в Біблії взагалі не згадується.
29. Ні Бог, ані Христос, ні натхненні мужі ніколи не говорили жодного слова про неділю як про святий день.
30. Перший день тижня згадується тільки 8 разів у всьому Новому Завіті. *Від Матвія 28:1; Від Марка 16:2, 9; Від Луки 24:1; Від Івана 20:1, 19; Дії 20:7; 1 коринтян 16:2.*
31. Шість із цих віршів говорять про один і той самий перший день тижня.
32. Павло наказав святим займатися звичайними життєвими справами в цей день. *1 до коринтян 16:2.*
33. У всьому Новому Заповіті ми маємо запис тільки про одне релігійне зібрання, що проводилося в цей день, і це було вечірнє служіння. *Дії 20:5-12.*
34. Немає жодної згадки про те, що віруючі проводили богослужіння в цей день, ні до цього, ані після.
35. У них не було звичаю збиратися цього дня.
36. Не було вимоги ламати хліб цього дня.
37. Описано тільки один випадок, коли це було зроблено. *Дії 20:7.*
38. Це відбувалося вночі – після опівночі. *Вірші 7-12.* Сам Ісус

здійснив ламання хліба в четвер ввечері (*Від Луки 22*), а учні іноді робили це щодня. *Дії 2:42-46*.

39. Біблія ніде не говорить про те, що перший день тижня є пам'ятником воскресіння Христа. Це людська традиція, яка скасовує Закон Божий. *Від Матвія 15:1-9*. Спогадом поховання та воскресіння Ісуса є хрещення. *До римлян 6:3-5*.

40. І, нарешті, Новий Завіт взагалі мовчить про будь-яку зміну суботнього дня або про яку-небудь святість першого дня.

Отже, 100 ясних біблійних свідчень щодо питання суботи та неділі показують, що сьомий день є суботою Господньою і в Старому, і в Новому завітах.

Як ви поставитеся до цих свідчень?

Якщо у Вас виникнуть питання при читанні цієї брошури, або ж у Вас з'явиться бажання вивчати Біблію більш ретельно, напишіть нам на одну із вказаних адрес:

п/с 864 м. Чернівці 58018

п/с 126 м. Кам'янець-Подільський, Хмельницька обл. 32316

п/с 114 м. Коломия, Івано-Франківська обл. 78208

п/с 19 м. Тячів, Закарпатська обл. 90500

п/с 573 м. Львів 79054

п/с 100 м. Білгород-Дністровський, Одеська обл. 67700

п/с 6531 м. Дніпропетровськ 49128

п/с 38 м. Біла Церква, Київська обл. 09106

або на електронну пошту: sdarm_LO@ukrpost.net

Вам надсилатимуться Заочні біблійні уроки. З їхньою допомогою Ви зможете досліджувати Святе Письмо за розробленими темами. Біблія перестане бути для Вас загадковою й незрозумілою. Після закінчення курсів Ви отримаєте свідоцтво й чудову книгу «ВЕЛИКА БОРОТЬБА», яка допоможе Вам закріпити пройдений матеріал.

Також можете завітати на нашу сторінку: www.asdrd.net